

vore Kunststalter, Fortier o. s. v. Det er meget rigtigt, det er netop dette, man befrygter, om end ikke under denne Form, thi det vil neppe gaa saa kraft til, men det er jo netop derfor, vi ikke ville have Benstre til Roret. Dette er jo dog en mere simpel Maade at undgaa Saadant paa end ved at forandre vor Forsfatning, og under alle Omstændigheder kan det ærede Medlem jo i det Høieste paaberaabe sig det som en Grund til at forandre vor forfatningsmæssige Tilstand derhen, at, naar Benstre kommer til Roret, maa der ikke mere sælges Noget uden Lovhjemmel, men det kan umulig være et Argument for, at vor forfatningsmæssige Tilstand nu skulde være anderledes. Dette var egentlig det eneste Argument, som det ærede Medlem anførte. Spørgt forsøgte han ogsaa her at stille Sagen paa en for sig og Flertallet bevem Maade (Berg: Ja, naturligvis). Ja, det ærede Medlem for Weile Amts 2den Valgkreds finder det meget naturligt; jeg finder det ogsaa naturligt, at han i Mangel af Andet gjør det, men det ærede Medlem vil dog ogsaa indrømme, at jeg ikke saa godt kan finde mig deri. Det ærede Medlem sagde, at vor Paastand gik ud paa, at Regjeringen havde en forfatningsmæssig Bemyndigelse til at sælge, hvad den havde Lyft til. Dette har aldrig været paastaet fra vor Side. Vor Mening var naturligvis den, at Regjeringen kunde sælge, hvad den isølge dens Opfattelse af, hvad der var dens Pligt som Værge for den Øren af Administrationen, for hvilken den var sat, havde Opfordring til at sælge, men ingenlunde, at den kunde sælge Alt, hvad den havde Lyft til (En Stemme: Det falder sammen!); ja, hvis Ens Lyft og Ens Pligt falde sammen, men ellers ikke. Jeg tror ikke, at det ærede Medlem formaede at indvende Noget samhelst mod den Sætning, at det laa indenfor Administrationens forfatningsmæssige Myndighed at kunne sælge denne Eiendom; men forøvrigt vilde man, som jeg igaar bemærkede, ikke være kommen et eneste Skridt videre, selv om man søgte Bemyndigelsen andetsteds, selv om man søgte den i Finantsloven? Aldeles ikke. Det ærede Medlem har idag forsøgt paa at gjøre gjældende, at Forholdet var dette, at der laa en Bemyndigelse i Finantsloven; han kunde aldeles ikke forstaa, hvorledes man kunde bestride, at Bemyndigelsen laa i Finantsloven. Han maatte fremdeles bemærke, at den Bemyndigelse, der laa i Finantsloven — saaledes maa jeg i alt Fald forstaa hans Tanke — gik ud paa at sælge

ikke blot den Del, der er solgt, men det Hele. Det er nu for det Første mig meget uforklarligt, at det ikke skulde være det ærede Medlem muligt at forstaa, at der ikke i Finantsloven laa nogen Bemyndigelse. Han paastod, at det jo netop var den Maade, hvorpaa man gav en Bemyndigelse paa Finantsloven. Nei! det ærede Medlem maa dog vistnok kunne huske, at man har en ganske anden Maade at give Bemyndigelse paa i Finantsloven, nemlig at sige: Ministeriet bemyndiges til det og det, s. Ex. til at sælge, Ministeren er bemyndiget til o. s. v., saaledes som man flere Gange har gjort. Naar man derimod siger saaledes: Ved Salget af de og de Eiendomme anslaaes at ville indkomme saa og saa Meget, de Summer, som antages at ville indkomme kontant ved Salget af det og det, anslaaes til o. s. v., — saa tror jeg dog nok, at det er soleklart, at deri ikke ligger nogen Bemyndigelse, men der er deri forudsat, at en Bemyndigelse er tilstede. Det forekommer mig næsten fjedeligt saa tidt at maatte forklare dette, og det er virkelig ubegribeligt, at en Jurist, og navnlig en Jurist, der lige overfor det ærede Medlem for Viborg Amts 2den Valgkreds (Klein) stillede sig paa et saa ophøiet Standpunkt, ikke kan forstaa det. — Naar der staar: De Summer, som antages kontant at ville indkomme ved Salget af . . . og andre Eiendomme, tror man altsaa nu, at dette er at forstaa saaledes, at deri laa en Bemyndigelse til at sælge alle mulige andre Eiendomme? Nei, dette kan ikke være Meningen deraf. Sagen er naturligvis den: Finantsudvalget har stillet sig paa et meget forstaaeligt og statsretlig korrekt Standpunkt, idet det har sagt: Regjeringen har Bemyndigelse til at sælge disse Eiendomme, men da man ønsker, at den skal stræbe at sælge, optages paa Finantsloven de Summer, som kontant kunne ventes at indkomme; deri indeholdes en Opfordring, en Tilskyndelse for Regjeringen til at sælge, og ikke det, som man her har villet sige, og som navnlig det ærede Medlem for Præstø Amts 6te Valgkreds (Bojsen) igaar præciserede, at fra det Dieblit af, da denne Post var bleven optagen paa Finantsloven, var Alt udslættet, hvad Sagens tidligere Historie havde kunnet føre til med Hensyn til, at Regjeringen skulde kunne tage andre Hensyn end det rent pekuniære. Den skulde der- ved have sagt: I skulle sælge det Hele, og I skulle bringe ud af hver Del deraf det størst mulige Udbytte og maa ikke lade være at sælge nogen Del deraf. Men det vilde være noget